

Les notícies

Una sentència obliga a l'Ajuntament a fer-se càrrec de la urbanització de Can Carbonell

Una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya obliga a l'Ajuntament de Caldes a fer-se càrrec del manteniment de la urbanització de Can Carbonell, que fins ara s'autogestionava a través de les quotes de conservació que pagaven els seus veïns.

Aquesta sentència implica que l'Ajuntament de Caldes haurà d'oferir tots els serveis a la urbanització abans del desembre del 2001. L'Ajuntament defensava que el pla general no l'obligava a cap termini per assumir els serveis de Can Carbonell però el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya argumenta que Urbanisme marca en cinc anys el temps en què les Entitats Urbanístiques de Conservació tenen l'obligació de fer-se càrrec de la urbanització. Com que aquests cinc anys ja han passat en el Cas de Can Carbonell, el Tribunal Superior de Justícia interpreta que l'Ajuntament se n'ha de fer càrrec. Ara, en un compàs de transició, la junta de conservació esgotarà tots els seus fons en inversions a la urbanització. Un cop la caixa estigui a zero, previsiblement el desembre, Can Carbonell passarà a ser una part més del nucli urbà.

Més inversions i pocs ingressos

Un dels hàndicaps que haurà de superar l'Ajuntament és l'extensió de la urbanització, que moltes parcel·les estan encara per edificar i que molts dels veïns no estan censats a Caldes. D'aquesta manera, l'àrea que haurà de cobrir l'Ajuntament serà molt gran amb l'inconvenient que l'augment d'ingressos serà petit -el de les persones empadronades que abans pagaven una quota de

Imatge d'un carrer de la urbanització de Can Carbonell

conservació i ara pagaran impostos a l'Ajuntament-. El consistori està pendent també de la resolució d'un altre contenciós amb el Llac del Cigne, que podria seguir el mateix camí que Can Carbonell.

Una possible solució seria que els veïns de les urbanitzacions s'empadronin a Caldes

L'alcalde lamenta la situació de desempa en què queda l'Ajuntament en aquests casos i apunta com a una possible via de finançament que les persones de les urbanitzacions no empadronades es censin a Caldes.

Això permetria que l'Ajuntament ingressés més impostos i els pogués invertir en les urbanitzacions però mentre tot això no passa, el municipi es veu obligat a donar el servei de recollida d'escombraries i de dispensari municipal a molta més gent de la que està empadronada i, a més, no rep impostos com, per

exemple, de vehicles, ja que aquests solen estar censats en altres municipis.

L'origen del problema

L'origen del problema a les urbanitzacions va ser un promotor o una junta de propietaris que va adquirir els terrenys, en va fer parcel·les i les va començar a vendre amb el compromís d'encarregar-se dels serveis bàsics (clavagueram, llum, voreres...). En alguns casos, les parcel·les es venien a preus molt baixos, cosa que hauria pogut despertar la sospita d'alguna persona però molta gent provinent de fora va comprar terrenys, per, en molts casos, fer-hi cases de segona residència.

El problema és que molts d'aquests promotors van fer fallida o van desaparèixer de manera que no se'n pogués trobar el responsable. En la majoria de casos, les urbanitzacions van quedar a mig fer i el problema es va traslladar als veïns, que s'han hagut de fer càrrec de les inversions en urbanització que en teoria corresponien al promotor.